

Sygnatura akt: V GC 396/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Joanna Adamiak

po rozpoznaniu w dniu 25 lipca 2018 r. w Kaliszu

na rozprawie sprawy

z powództwa G. K. i W. K.

przeciwko B. J.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej B. J. solidarnie na rzecz powodów G. K. i W. K. odsetki ustawowe liczone od kwoty 8 000 Euro od dnia 21 kwietnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od kwoty 8 000 Euro od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 27 kwietnia 2017 r.,
2. umarza postępowanie co do kwoty 8 000 Euro roszczenia głównego,
3. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
4. zasądza od pozwanej solidarnie na rzecz powodów kwotę 2 233 złotych (dwa tysiące dwieście trzydzieści trzy złote) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 3 617 złotych (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego,
5. nakazuje ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 1 613,92 złotych (jeden tysiąc sześćset trzynaście złotych 92/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Sygn. akt V GC 396/17

UZASADNIENIE

Powodowie G. K. i W. K. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) spółka cywilna w K. pozwem wniesionym w dniu 17 lutego 2017r. wnieśli o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym ewentualnie w postępowaniu upominawczym od pozwanej B. J. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwa P. w K., Niemcy kwoty 8.000 Euro z ustawowymi odsetkami od dnia 19 lutego 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty a także o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w lutym 2015r. strony zawarły umowę przedmiotem której była renowacja fortepianów pozwanej, fortepianu B. nr (...) oraz fortepianu B. nr (...). Powodowie wykonali umowę w swoim

przedsiębiorstwie mającym siedzibę w K.. W związku z wykonaniem umowy powodowie wystawili pozwanej fakturę nr (...) z terminem płatności przypadającym na dzień 18 lutego 2015r. Pozwana nie zapłaciła należności w wyznaczonym terminie. W niniejszej sprawie zastosowanie znajduje prawo polskie zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Europy nr (...), którego art. 4 ust. 1 lit. b stanowi iż umowa o świadczenie usług podlega prawu państwa, w którym usługodawca ma miejsce zwykłego pobytu, natomiast właściwość Sądu uzasadnia art.7 ust.1 lit. b Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Europy nr (...), zgodnie z którym osoba, która ma miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego może być pozywana w innym państwie członkowskim, w którym zgodnie z umową usługi były świadczone albo miały być świadczone.

Do pozwu załączono fakturę (...) z 11 lutego 2015r. na kwotę 8.000 zł z terminem płatności do dnia 18 lutego 2015r.

Zarządzeniem przewodniczącej z dnia 21 lutego 2017r. wydanym na podstawie art.492¹ § 1 i art. 499 pkt 4 k.p.c. ze względu na okoliczność, że doręczenie pozwanej nakazu zapłaty nie mogłoby nastąpić w kraju, sprawa została skierowana do rozpoznania w postępowaniu zwykłym.

Pełnomocnik pozwanej w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania podnosząc, że dochodzone przez powodów roszczenie jest niesłuszne, bezpodstawne i w chwili złożenia pozwu było przedwczesne. Kwota główna dochodzonej należności w wysokości 8.000 Euro została zapłacona przez pozwaną w dniu 25 kwietnia 2017r. przed upływem terminu płatności. Powództwo zostało złożone do Sądu mimo braku wymagalności roszczenia (wymagalność nastąpiła 5 maja 2017r.), tym samym należy uznać, że roszczenie główne powodów zostało w całości zaspokojone przed terminem płatności, a żadne odsetki ustawowe powodom się nie należą. Ze względu na przedwczesność powództwa kosztami postępowania należy obciążyć powodów.

W uzasadnieniu wskazano, że w 2012r. powodowie zgłosili się do pozwanej z ofertą usługi pośrednictwa w sprzedaży fortepianu S&S nr (...) (który należał do pozwanej), twierdząc że mogą sprzedać instrument za kwotę prawie sześć razy wyższą niż pierwotna wartość (fortepian o wartości 6.000 Euro za 35.000 Euro). W ramach tej usługi, celem zwiększenia wartości przedmiotowego instrumentu przed jego sprzedażą, powodowie mieli przeprowadzić jego renowację. Pozwana miała zapłacić powodom za wykonaną renowację dopiero po sprzedaży przedmiotowego fortepianu. Wskazane uzgodnienia zostały zapisane na liście przewozowym w mieszanych językach polskim i niemieckim - „Gwarancja sprzedaży instrumentu do czerwca 2013r.”, „Rozliczenie 10 % prowizji po zapłacie i remoncie” oraz po niemiecku „Jeżeli instrument nie zostanie sprzedany do 20 listopada 2013r. Pan J. dostanie fortepian z powrotem do W.” „Jeżeli znajdą Państwo nabywcę na mój fortepian S&S serii (...), otrzymają Państwo co najmniej dwa kolejne fortepiany”. Przedstawicielka powodów I. W. poinformowała syna pozwanej D. J., że powodowie sprzedali fortepian S & S nr (...). W związku z tą informacją pozwana przekazała dwa kolejne fortepiany do korzystnej renowacji i sprzedaży. Strony uzgodniły, że w przypadku niemożliwości sprzedaży kolejnych fortepianów w Polsce rozliczenie usługi renowacji nastąpi po zwrocie tych fortepianów do pozwanej i po sprzedaży ich przez pozwaną (podobnie jak w pierwszym przypadku). Powodowie wprowadzili pozwaną w błąd albowiem do sprzedaży pierwszego fortepianu nie doszło. Pozwana w dniu 3 września 2014r. została zmuszona do podjęcia próby odzyskania fortepianu S&S nr (...), którego wydanie powodowie opóźniali. Wszystkie uzgodnienia dokonywane były ustnie, jednakże ich potwierdzenie znajduje się w treści e-mail przedstawiciela powodów I. W.. Po oddaniu pierwszego fortepianu okazało się, że nie został on w ogóle odnowiony. Powodowie wbrew ustaleniom zaczęli podnosić żądania wcześniejszej zapłaty za usługi renowacji fortepianów. Pozwana nie chcąc zaognić stosunków pomiędzy stronami w lutym 2017r. uiściła sumę wskazaną na fakturze (...) na kwotę 6.000 Euro, a w kwietniu 2017r. kwotę 8.000 Euro, zgodnie z sumą z faktury (...), którą powodowie bezpodstawnie dochodzą w niniejszej sprawie. Do odpowiedzi na pozew załączono powołane w nim dokumenty.

W piśmie procesowym z dnia 6 lutego 2018r. pełnomocnik powodów cofnęła pozew w zakresie należności głównej tj. kwoty 8.000 Euro i zrzekła się roszczenia w tym zakresie. Podtrzymała żądanie pozwu w zakresie odsetek od kwoty 8.000 Euro od dnia 19 lutego 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. i odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 8.000 Euro od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia 27 kwietnia 2017r. oraz kosztów postępowania sądowego. Ustosunkowując się do zarzutów pozwanej pełnomocnik powodów potwierdziła uregulowanie w dniu 27 kwietnia 2017r. należności

głównej poprzez wpłatę na konto powodów kwotę 8.000 Euro. Zaprzeczyła natomiast twierdzeniom, że w dniu wniesienia pozwu wierzytelność powodów nie była wymagalna. Zgodnie z fakturą nr (...) termin płatności upłynął 7 dnia od daty doręczenia pisma z 11 lutego 2015r. Roszczenie po stronie powodów stało się wymagalne w lutym 2015r. Pierwsze pisemne wezwanie do zapłaty za oddane powodom do renowacji fortepianu pochodzi z 11 lutego 2015r., a nie z 22 listopada 2016r. Pozwana wiedziała o żądaniu powodów w 2015r. Ponadto powodowie przeczą aby zapłata za renowację miała nastąpić po sprzedaży przedmiotowego pianina. Pozwana obowiązana była zapłacić za renowację po jej wykonaniu. Pozwana nie wykazała ani nie dostarczyła żadnych dokumentów, które potwierdzałyby podnoszone twierdzenie, że zapłata za renowację miała nastąpić po sprzedaży przedmiotowego pianina.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana jest właścicielką firmy, która zajmuje się handlem i naprawa fortepianów i pianin. Jej syn D. J. prowadzi z nią firmę od 1986r. Powodowie sami nawiązali kontakt i zaproponowali współpracę, która trwała od ośmiu lat. Lakierowanie instrumentów jest w Niemczech bardzo drogie i współpraca z powodami dawała szansę na ograniczenie kosztów. Za pierwszym razem podpisano umowę dotyczącą konkretnego instrumentu. Nie podpisano umowy o współpracy. Przedmiotem pierwszej umowy było odrestaurowanie przez powodów instrumentów, zorganizowanie transportu i przewiezienie do sklepu pozwanej. Obowiązkiem pozwanej była zapłata wynagrodzenia, które ustalono ryczałtowo. W ten sposób D. J. zlecił powodom w imieniu pozwanej odrestaurowanie 7 – 8 instrumentów. Wszyscy byli zadowoleni. Raz zdarzyła się reklamacja co do lakierowania ale została ona przez powodów uwzględniona i wykonano naprawę. Za pierwszym razem do sklepu pozwanej przyjechał powód osobiście z I. W., która zna niemiecki. Powód rozmawiał z D. J. tylko po polsku. Później przyjeżdżała tylko I. W. z dwoma pracownikami odpowiedzialnymi za transport.

Dowód: zeznania świadka D. J. (00:13:04 – 00:29:12 rozprawy

dnia 7.02.2018r.)

Powodowie prowadzą działalność gospodarczą polegającą na renowacji fortepianów i pianin. Kontakty z pozwaną rozpoczęły się około ośmiu lat temu i nawiązała je I. W. jako współpracownik powodów do tłumaczenia i pozyskiwania kontraktów i klientów. I. W. prowadziła własną działalność gospodarczą jako tłumacz języka niemieckiego. Wyszukiwała w Internecie firmy, które były skłonne nawiązać kontakt z powodami. Po instrumenty jeżdżono do Niemiec. Powodowie świadczą usługi w całej Europie. Nigdy nie handlowali instrumentami. Usługi świadczą głównie dla osób handlujących instrumentami muzycznymi, podobnie jak pozwana. Pozwana jest Niemką, nauczycielką języka polskiego, a jej mąż kształcił się w K. w Technikum (...) Forte pianów. Zarówno pozwana jak i jej syn znają język polski. Powodowie przyjmowali już wcześniej zlecenia na wykonanie usług renowacji fortepianów. Za każdym razem wszystkie warunki były uzgadniane ustnie. Przeciętnie za remont kapitalny żądano 6.000 Euro, przyjmując że 2.000 Euro kosztuje renowacja obudowy, 2.000 Euro mechanizm młoteczkowy i 2.000 Euro urządzenia odpowiadające za akustykę. Cena transportu do Niemiec była objęta ustalonym wynagrodzeniem. Gdy okazywało się, że trzeba wykonać jakieś prace dodatkowe uzgadniano to telefonicznie. I. W. używała słownictwa specjalistycznego, tak więc jej pomoc w kontaktach była cały czas konieczna. Otrzymywała z tego tytułu ryczałtowe wynagrodzenie od powodów po otrzymaniu przez nich pieniędzy za wykonaną pracę.

W pewnym momencie powód W. K. przestał jeździć do Niemiec i I. W. zaczęła załatwiać wszystkie sprawy. Wypisywała listy przewozowe, uzgadniała wszystkie szczegóły dotyczące zakresu robót. Gdy wynagrodzenie odbiegało od standardu jego wysokość konsultowała z powodem. D. J. zaproponował jej natomiast 10 % prowizji w przypadku gdy uda jej się sprzedać fortepian po wykonanej renowacji. Powód W. K. nie miał nic przeciwko temu aby I. W. podjęła się takiej działalności. Sam nie był nigdy zainteresowany handlem fortepianami. Nie upoważniał natomiast I. W. aby w jego imieniu podejmowała rozmowy dotyczące sprzedaży fortepianów. Jeżeli prowadziła takie rozmowy, to we własnym imieniu. Powód nigdy nie rozmawiał z pozwaną ani jej synem na temat sprzedaży instrumentów. Nigdy nie było żadnych uzgodnień odnośnie prowizji za sprzedane fortepiany. I. W. chciała znaleźć kupca na fortepian, ale jej się to nie udało.

Dowód: zeznania powoda W. K. (00:14:11 – 00:52:36

minuta protokołu rozprawy z dnia 25.07.2018r.)

W dniu 12 grudnia 2012r. powodowie wystawili list przewozowy, w którym potwierdzono odbiór fortepianu S&S nr (...) i wskazano umówioną cenę na kwotę 6.000 Euro.

Dowód: list przewozowy z 12.12.2012r. (k. 146 akt) z tłumaczeniem (k. 142

akt)

W dniu 12 grudnia 2012r. D. J. sporządził notatkę w języku niemieckim, w której oświadczył, że w przypadku gdy powodowie znajdują nabywcę na fortepian S. & S. serii (...), otrzymają co najmniej dwa kolejne fortepiany do naprawy.

Dowód: notatka z 12.12.2012r. (k. 147 akt) z tłumaczeniem (k.143 akt)

W dniu 12 grudnia 2012r. I. W. sporządziła notatkę odnośnie remontu fortepianu S & S nr (...) wskazując cenę 6.000 Euro i cenę sprzedaży na 35.000 Euro oraz cenę 8.000 Euro i cenę sprzedaży 37.500 Euro plus ewentualne strojenie 500 Euro i ewentualny mostek 350 Euro. Ponadto I. W. zagwarantowała sprzedaż instrumentu do czerwca 2013r. Jako rozliczenie wskazała 10 % prowizji po zapłacie i remont. Dodatkowo w dniu 20 września 2013r. I. W. złożyła dopisek w języku niemieckim, że jeżeli instrument nie zostanie sprzedany do 20 listopada 2013r. Pan J. dostanie fortepian z powrotem do W..

Dowód: notatka z 12.12.2012r. z dopiskiem z 20.09.2013r. (k.148 akt) z

tłumaczeniem (k.144 akt)

Remont fortepianu trwa od trzech do pięciu miesięcy. D. J. był cały czas w kontakcie z I. W.. Do 2014r. próbował odzyskać pieniądze albo instrument.

W dniu 3 września 2014r. D. J. w imieniu pozwanej wezwał powódkę G. J., w nawiązaniu do treści listu przewozowego (bill of lading) z dnia 12 grudnia 2012r. oraz Aneksu podpisanego w K. w dniu 20 września 2013r. do zwrotu powierzonego instrumentu tj. fortepianu S&S nr (...) lub jego równowartości w kwocie 16.000 Euro z ustawowymi odsetkami od dnia 20 listopada 2013r. do dnia zapłaty. Zapłata miała nastąpić do dnia 9 września 2014r. pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Zgodnie z dopiskiem w dole dokumentu, wezwanie wysłano na adres mailowy I. W. i listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 3.09.2014r. bez dowodu doręczenia

(k. 125 akt)

Po otrzymaniu wezwania od pozwanej powód bardzo się zdenerwował. Nie mógł dodzwonić się do pozwanej. Dostał zawału serca i ze względu na chorobę przestał jeździć do Niemiec. Powiedział I. W., że chce jak najszybciej odwieźć fortepian i ono to zorganizowała. Nie widział dlaczego wzywa się go o zapłatę 16.000 Euro. Nic nie wiedział, że I. W. ma sprzedać również dwa fortepiany B.. Wiedział jedynie, że ma propozycję sprzedaży fortepianu S..

Dowód: zeznania powoda W. K. (00:30:50 – 00:52:36

minuta protokołu rozprawy z dnia 25.07.2018r.)

Mailem z dnia 17 września 2014r. I. W. poinformowała pozwaną, że podczas załadunku fortepianu zauważono zarysowania na nogach fortepianu i powód musi to jeszcze naprawić, stąd przesunięcie w terminie zwrotu fortepianu. Powód otrzymał pismo w języku polskim i wie, że ma zwrócić fortepian bezzwłocznie. I. W. wyraziła żal, że pozwana

załatwiła to w taki sposób i że nie udało jej się sprzedać fortepianu. Wyraziła nadzieję, że pozwanej uda się szybko sprzedać fortepian aby mogli odzyskać zainwestowane pieniądze.

Dowód: mail I. W. do pozwanej z 17.09.2014r. z tłumaczeniem (k. 127

– 128 akt)

W dniu 11 lutego 2015r. powodowie wystawili wobec pozwanej fakturę nr (...) z tytułu remontu fortepianu B. nr (...) – obudowa i akustyka – 4.000 Euro i Remontu fortepianu B. nr (...) – 4.000 Euro na łączną kwotę 8.000 Euro, płatną przelewem w terminie 7 dni do dnia 18 lutego 2015r.

Dowód: faktura (...) z 18.02.2015r. (k. 9 akt)

W dniu 11 lutego 2015r. powodowie wystosowali do pozwanej pismo, w którym w związku z brakiem kontaktu telefonicznego i mailowego oraz nieuregulowaniem wcześniej ustalonych wpłat za remonty instrumentów z odroczonym terminem płatności wezwali pozwaną do zapłaty w terminie 7 dni kwoty 14.000 Euro z tytułu faktury nr (...) z 29.10.2014r. – Fortepian S. & S. nr (...) oraz faktury (...) z dnia 11.02.2015r. Pismo sporządzono w języku polskim i niemieckim. Doręczono je pozwanej wraz z fakturą (...) w dniu 13 kwietnia 2015r.

Dowód: pismo powodów do pozwanej z 11.02.2015r. w języku polskim i

niemieckim, z dowodem doręczenia (k.203 – 208 akt)

Pismem z dnia 22 kwietnia 2015r. skierowanym do powodów D. J. zaprzeczył aby pozwana zleciła powodom wykonanie prac renowacyjnych. Pomiędzy pozwaną a I. W. zostało zawarte pisemne porozumienie. I. W. przekonała pozwaną, że może sprzedać fortepian S. nr (...) za wyższą cenę po wmontowaniu systemu cichego domykania. Ponadto wyżebrała od pozwanej dwa fortepiany B., w celu ich wyremontowania. Rozliczenie miało nastąpić po ostatecznej sprzedaży fortepianu S.. Pani W. powiadomiona przez pozwaną, że ma nabywcę na fortepian B. miała przywieźć brakującą pokrywę fortepianu, czego nie uczyniła. Unikała następnie kontaktów z pozwaną, czym doprowadziła do utraty nabywcy. Po zwrocie przez Panią W. fortepianu S. okazało się, że system cichego domykania nigdy nie został wmontowany albo wymontowany. Przez cały czas pozwana stara się sprzedać ten fortepian bez strat. D. J. wezwał powodów i panią W. do odbioru fortepianu S. do dnia 30 kwietnia 2015r. i zapłaty nieuregulowanej kwoty w wysokości 16.000 Euro zgodnie z uzgodnieniem z Panią W.. W przeciwnym wypadku powodowie i Pani W. muszą zaczekać aż fortepian zostanie sprzedany.

Dowód: pismo D. J. z 22.04.2015r. z tłumaczeniem (k. 129 – 134

akt)

W dniu 22 listopada 2016r. pełnomocnik powodów wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 14.000 Euro z tytułu faktury VAT Nr (...) z 29.10.2014r. na kwotę 6.000 Euro i Faktury VAT nr (...) z 11.02.2015r. na kwotę 8.000 Euro w terminie 3 dni wraz z należnymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

Dowód: wezwanie do zapłaty z 22.11.2016r. z dowodem nadania

(k. 10 - 11 akt)

W dniu 8 lutego 2017r. pozwana przelała na rachunek bankowy powodów kwotę 6.000 euro tytułem faktury (...).

Dowód: wyciąg z rachunku bankowego pozwanej (k. 135 akt)

W dniu 25 kwietnia 2017r. pozwana uiściła na rachunek bankowy powodów kwotę 8.000 Euro tytułem faktury (...) z 11 lutego 2015r.

Dowód: dowód przelewu z 25.04.2017r. (k. 136 akt), wyciąg z rachunku

bankowego pozwanej (k. 137 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, częściowo zeznań świadka D. J. oraz na podstawie zeznań powoda.

Sąd ograniczył dowód z zeznań stron do przesłuchania powoda na podstawie art. 302 § 1 k.p.c. albowiem pozwana nie stawiała się na rozprawę.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka D. J., że strony zawarły umowę polegającą na sprzedaży przez powodów fortepianów pozwanej po ich odremontowaniu. Nie potwierdziły tych zeznań załączone przez pozwaną dokumenty. Sąd nie dał wiary jego zeznaniom, że po pięciu, sześciu miesiącach od odbioru fortepianu S. dostał wiadomość, że fortepian jest sprzedany i że z tego względu zgodził się wydać powodom dwa fortepiany B.. I. W. obiecała mu cenę 35.000 Euro za fortepian i niemożliwym jest aby nabywca zapłacił taką cenę osobie, która nie jest właścicielem instrumentu. Sąd nie dał wiary jego zeznaniom, że umocował powodów do sprzedania fortepianu. Nie przedstawiono pisemnego pełnomocnictwa dla powodów, a D. J. nie mógł ich umocować ustnie ponieważ rozmawiał jedynie z I. W.. Zapytany przez Sąd nie umiał wyjaśnić w jaki sposób miał zamiar udokumentować tę transakcję. Zeznał, że miał wystawić rachunek na firmę powodów i że mieli sprzedać fortepian w swoim imieniu. Takiego rachunku jednak nie przedstawił. Powodowie nie mogli zaś sprzedać we własnym imieniu fortepianu, którego nie kupili.

Sąd na podstawie art. 242 k.p.c. pominął dowód z zeznań świadka I. W. albowiem nie odbierała ona wezwań na rozprawę kierowanych na ustalony przez Sąd adres jej pobytu stałego, co powodowało konieczność odraczania rozpraw. Brak informacji o aktualnym miejscu pobytu świadka stanowił przeszkodę w przeprowadzeniu tego dowodu o nieokreślonym czasie trwania.

Sąd zważył co następuje:

Prawem właściwym dla umowy stron jest prawo polskie albowiem zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 pkt. b Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (R. I) (DzUrz. (...) z 4 lipca 2008r.) w zakresie jakim nie dokonano wyboru prawa właściwego dla umowy zgodnie z art. 3 i bez uszczerbku dla art. 5-8, umowa o świadczenie usług podlega prawu państwa, w którym usługodawca ma miejsce zwykłego pobytu.

Strony łączyła umowa o dzieło przez którą przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia (art.627 kodeksu cywilnego).

Strony łączyła wieloletnia współpraca, w czasie której reprezentujący pozwaną D. J. ustnie zlecał powodom remont fortepianów. Pierwsza umowa miała formę pisemną następne umowy zawierane były ustnie, a powodów reprezentowała ich pełnomocnik I. W..

Postępowanie dowodowe nie potwierdziło natomiast aby powodowie upoważnili I. W. do dokonania uzgodnień z D. J. co do pośrednictwa w sprzedaży fortepianów. Z żadnego z załączonych przez pozwaną dokumentów sporządzonych odrębnie przez I. W. nie wynika, że reprezentuje ona powodów. Treść maili wskazuje raczej, że uzgodnień co do sprzedaży fortepianów I. W. dokonywała z D. J. we własnym imieniu.

I. W. prowadziła własną działalność gospodarczą i od powodów otrzymywała wynagrodzenie za pośrednictwo w zawarciu umowy z pozwaną na remont instrumentów. Z reprezentującym pozwaną D. J. zawarła natomiast we własnym imieniu umowę, na podstawie której ustalono dla niej wynagrodzenie za pośrednictwo w sprzedaży. Jednocześnie zawarła umowę w imieniu powodów o remont fortepianów albowiem przedmiotem sprzedaży miały być fortepiany po renowacji. I. W. nie udało się jednak znaleźć nabywców na fortepiany. Niewykonanie przez nią umowy z pozwaną nie ma jednak wpływu na ocenę wykonania umowy przez powodów. Zarówno fortepian S. jak i fortepiany

B. zostały przez powodów wyremontowane i odwiezione pozwanej. Powodowie wystawili z tytułu wykonanego dzieła wobec pozwanej faktury VAT, w których wskazali wynagrodzenia uzgodnione za pośrednictwem I. W.. Pozwana nie kwestionowała faktu i jakości wykonanej przez powodów pracy. Nie kwestionowała również wskazanego w fakturach wynagrodzenia. Domagała się jedynie uznania, że powodom należy się wynagrodzenie dopiero po sprzedaży przez nią fortepianów. Takie żądanie nie znajduje jednak uzasadnienia nawet w umowie z I. W., którą rozwiązano żądając zwrotu fortepianów. Powodowie wystawili faktury VAT wskazując w nich terminy płatności. Tylko jedna z faktur została uregulowana przez wytoczeniem powództwa, mimo wezwań do zapłaty. Faktura obejmująca wynagrodzenie powodów za remont fortepianów B. została zapłacona dopiero po wytoczeniu powództwa w części należności głównej. W tym zakresie, ze względu na cofnięcie przez powodów pozwu, tj. co do kwoty 8.000 Euro ze zrzeczeniem się roszczenia, Sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie.

Określone w pozwie żądanie zasądzenia odsetek ustawowych i kosztów postępowania nie zostało spełnione.

Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 481 § 1 k.c.).

Żądanie zasądzenia odsetek podlegało uwzględnieniu z częściowym ograniczeniem. W fakturze wskazano siedmiodniowy termin płatności, który zaczął biec, zdaniem Sądu, dopiero od dnia doręczenia faktury pozwanej, co nastąpiło w dniu 13 kwietnia 2015r. Dopiero po upływie siedmiu dni od tego terminu powodom należały się dochodzone odsetki ustawowe i odsetki ustawowe za opóźnienie. Nie można bowiem uznać, że pozwana była opóźniona w spełnieniu świadczenia, co do którego nie miała wiedzy, kiedy rozpoczął biec termin płatności. W tym zakresie, tj. co do żądania powodów zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wymagalności określonego w fakturze do dnia wymagalności po upływie siedmiu dni od dnia doręczenia faktury powództwo podlegało oddaleniu.

Sąd nałożył na pozwaną obowiązek pokrycia wszystkich kosztów postępowania, opierając orzeczenie o kosztach na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c., zgodnie z którym sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania.

Żądanie zasądzenia odsetek które zostało oddalone przez Sąd stanowiło tylko nieznaczną część żądania dochodzonego pozwem. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem spełnienie przez stronę pozwaną świadczenia po wytoczeniu powództwa oznacza, że należy traktować ją jako stronę przegrywającą spór mimo że doszło do umorzenia postępowania w tym zakresie na wniosek powoda.

Na koszty postępowania złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 1.733 zł, wynagrodzenie tłumacza w kwocie 706,43 zł ustalone zgodnie z postanowieniem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 11 października 2017r., koszty podróży w kwocie 1.407,49 zł i noclegu w kwocie 256,80 zł świadka D. J. oraz wynagrodzenia pełnomocników stron powoda ustalone w kwocie po 3.600 zł w oparciu o § 2 pkt.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015r.(Dz.U. z 2015r. poz.1804 ze zm.) wraz z opłatami skarbowymi w wysokości 17 zł od pełnomocnictw. Powodowie uiszcili 500 zł zaliczki na poczet wynagrodzenia tłumacza. Powodom należy się zwrot od pozwanej opłaty sądowej od pozwu, uiszczony zaliczki oraz wynagrodzenia pełnomocnika. Pozwana ma obowiązek zwrócić Skarbowi Państwa wyłożone tymczasowo koszty wynagrodzenia tłumacza w kwocie 206,43 zł i koszty dojazdu świadka w kwocie 1.407,49 zł, o których ściągnięciu orzeczono w punkcie 5 wyroku.

SSR Magdalena Berczyńska-Bruś